

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-33-03

Druk nr 1461
Warszawa, 25 marca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 lipca 1999 r. została podpisana w Bejrucie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2003 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

Ustawa

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

wniosku o ratyfikację Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku

I. Potrzeba i cel związania Umową

1. Stosunki polsko-libańskie

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie nawiązał stosunki dyplomatyczne z Libanem dnia 1 sierpnia 1944 r. W okresie II wojny światowej władze libańskie udzieliły gościny ok. 7 tys. uchodźcom polskim z ZSRR, którzy przybyli wraz z oddziałami armii gen. W. Andersa.

Stosunki polityczne są dobre. Przez cały okres libańskiej wojny domowej w Bejrucie funkcjonowała polska placówka dyplomatyczna (w latach 1997-2001 r. ponownie na szczeblu ambasadora, obecnie od maja 2001 r. pod kierownictwem charge d'affaires). W 1994 r. w Warszawie została otwarta ambasada Libanu oraz mianowano pierwszego w historii rezydującego w Polsce ambasadora tego kraju. Ważnym elementem stosunków dwustronnych stała się obecność w Libanie od 1992 r. polskiego kontyngentu wojskowego w ramach UNIFIL (aktualnie ponad 600 żołnierzy).

W ostatnim okresie nastąpiła pewna aktywizacja kontaktów politycznych. Były Minister Spraw Zagranicznych Bronisław Geremek spotkał się z ówczesnym Premierem Libanu R. Hariri podczas sesji ZO NZ w 1998 r., zaś w 1999 r. złożył – w ramach podróży na Bliski Wschód – oficjalną wizytę w Bejrucie, gdzie przeprowadził rozmowy z Premierem i Ministrem Spraw Zagranicznych S.Al-Hossem oraz został przyjęty przez Prezydenta E.Lahouda i Przewodniczącego Parlamentu N.Berry. W trakcie wizyty podpisano ww. umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Rozwijają się kontakty międzyparlamentarne. Z nieoficjalną wizytą w Libanie w 1999 r. przebywała b. Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej Alicja Grześkowiak (przyjęta przez Prezydenta i Premiera). W libańskim parlamencie działa „grupa przyjaźni”. Pod koniec 1999 r.

oficjalną wizytę w Polsce złożył przewodniczący libańskiego Zgromadzenia Narodowego N.Berry. Zaproszeniem do Polski dysponuje Premier Libanu R.Hariri. Jego wizyta planowana początkowo na 2001 r. została przełożona na 2003 r.

Polsko-libańskie obroty handlowe w 2000 r. wyniosły 5,48 mln USD, w tym 5,34 mln USD eksportu z Polski (w 2001 r. obroty wzrosły do 12,977 mln USD, w tym polski eksport 11,516 mln USD). Sprzedajemy głównie żywiec wołowy i artykuły rolno-spożywcze (blisko 50% eksportu), a także wyroby stalowe, tekstylia, papier, maszyny, artykuły chemiczne i gumowe, środki transportu, szkło i ceramikę. W skromnym imporcie z Libanu największą pozycję stanowił tytoń. Polskie przedsiębiorstwa nie realizują aktualnie żadnych kontraktów inwestycyjnych na terenie Libanu. Spółka żeglugowa Pol Levant utrzymuje stałe połączenie morskie między Gdynią a Bejrutem. W kwietniu 2001 r. zostało wznowione połączenie lotnicze Warszawa-Bejrut (zawieszono ponownie pod koniec września 2001 r.).

Liban tradycyjnie jest eksporterem kapitału inwestycyjnego. Jest to związane ze znaczną emigracją, jaka miała miejsce zwłaszcza wśród bogatej, chrześcijańskiej części społeczeństwa. Inwestycje te są lokowane głównie w krajach frankofońskich, Zachodniej Afryce, USA i Ameryce Południowej. Znaczna część kapitału libańskiego trafiała do międzynarodowych funduszy inwestycyjnych i tą drogą dotarł on również do Polski.

Inwestycje bezpośrednie Libanu w Polsce koncentrują się głównie w przemyśle rolno-spożywczym i papierniczym, ponadto w hotelarstwie, gastronomii i handlu. Zainteresowanie jest stosunkowo duże i obejmuje także sektor turystyczny i bankowy.

Z kolei w Libanie część firm polskich planuje kooperację w produkcji np. wyrobów papierniczych. Poważne zainteresowanie firm polskich dotyczy programu odbudowy Libanu (przykładowo sam plan odbudowy Bejrutu przewidywał inwestycje rzędu 8 mld USD - wg źródeł libańskich). Jak dotąd jedynie Polimex-Cekop był w stanie konkurować z innymi firmami zagranicznymi, realizując kontrakt na zasadach joint-venture z lokalną firmą w zakresie odbudowy retencyjnych zbiorników wodnych. Firma uzyskała prekwalfikację do udziału w przetargach na realizację kolejnych projektów wodno-kanalizacyjnych.

Realizowany przez Liban program odbudowy i modernizacji gospodarki oraz importochłonny charakter rynku libańskiego powinny stwarzać możliwości stopniowego zwiększania wymiany handlowej i współpracy przemysłowej z tym krajem. Ze strony polskiej nasza oferta mogłaby dotyczyć udziału polskich firm, zarówno w charakterze dostawców, jak i wykonawców, w już wdrażanych czy też planowanych programach rozwoju i modernizacji priorytetowych dla gospodarki libańskiej dziedzin, obejmujących m.in.:

- 1) sektor paliwowo-energetyczny (budowa gazociągu z Egiptu - przez Liban - do Syrii, Jordanii i ew. innych krajów Bliskiego Wschodu, budowa nowych elektrowni, dostawy wyposażenia, osprzętu, usług i in.),
- 2) infrastrukturę transportową (odbudowa sieci drogowej, rozwój portów, odbudowa i modernizacja istniejących oraz ew. budowa nowych linii kolejowych),
- 3) turystykę (w tym rozbudowa bazy hotelowej),
- 4) budownictwo mieszkaniowe,
- 5) systemy uzdatniania wody i utylizacji ścieków.

Przejawem starań polskiego biznesu o wejście na rynek libański była m.in. misja handlowa przebywająca w Bejrucie w styczniu 2000 r. z inicjatywy Centrum Promocji Handlu Zagranicznego w Katowicach, we współpracy z Bejrucką Izbą Handlu i Przemysłu. Wzięli w niej udział przedstawiciele polskich firm: H. Cegielski, Minex, ZPC Wawel, Tempol, Zakłady Płyt Wiórowych Krosno Odrzańskie, Zakłady Gdański Przemysł Drzewny.

Ważnym elementem w historii dwustronnych kontaktów oficjalnych była wizyta Ministra Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w Libanie (oraz Syrii i Jordanii) w lipcu 1999 r. Z ramienia Ministerstwa Gospodarki uczestniczył w niej Podsekretarz Stanu w MG B. Błaszczyk, który przeprowadził z partnerami szereg rozmów o tematyce gospodarczej.

Z kolei w czerwcu 2000 r. Minister Gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze sygnalizowane przez polskie instytucje i organizacje zainteresowanie ożywieniem dwustronnych kontaktów gospodarczych, wystosował zaproszenie dla Ministra Gospodarki i Handlu Libanu do złożenia wizyty w naszym kraju. Wizyta jak dotychczas nie doszła do skutku.

W kwietniu/maju 2002 r. przebywała w Syrii i Libanie kilkunastoosobowa polska misja handlowa (wielobranżowa) zorganizowana przez Agencję Marketingu i Promocji Eksportu z Warszawy. W Bejrucie i Tripoli misja odbyła spotkania plenarne z kierownictwami tamtejszych izb przemysłowo-handlowych, a następnie rozmowy indywidualne z przedstawicielami tamtejszego biznesu. W opinii większości uczestników misji była to bardzo udana wizyta, która – już wkrótce – powinna zaowocować konkretnymi efektami handlowymi.

2. Potrzeba zawarcia umowy podatkowej

W związku z rozwijającymi się stosunkami dwustronnymi zachodzi potrzeba zawarcia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Umowa będzie sprzyjać wymianie dóbr, kapitałów i osób. Stworzy ona w dwustronnych stosunkach sytuację prawną, dzięki której dochód osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze jednego państwa, a osiągany na obszarze drugiego państwa, będzie w wielu przypadkach opodatkowany tylko w jednym państwie a nie w obydwu, jak to ma miejsce w sytuacji bezumownej. Wyeliminowanie podwójnego opodatkowania jest niezbędnym warunkiem zacieśnienia dwustronnych stosunków gospodarczych i kulturalnych.

II. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W stosunkach polsko-libańskich jest to pierwsza umowa tego rodzaju. W związku z tym, wszystkie uregulowania stanowią nowum w tym zakresie.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim państwie.

I tak:

1a. W odniesieniu do zakładu, w przypadku prac budowlanych, montażowych lub instalacyjnych, ustala się okres 12 miesięcy dla zwolnienia z opodatkowania w państwie źródła dochodu uzyskanego z takich prac.

1b. W przypadku usług, włączając usługi doradcze, świadczonych przez pracowników lub inne osoby fizyczne zatrudnione przez to przedsiębiorstwo okres ten wynosi 9 miesięcy.

2. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego położonego w drugim Umawiającym się Państwie) może być opodatkowany w tym drugim państwie.

Dotyczy to również dochodu osiąganego z bezpośredniego lub pośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych jak i kontenerów, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa eksploatującego statki i kontenery (art. 8).
4. Zyski przedsiębiorstw powiązanych będą ustalone w oparciu o transakcje zawierane na zasadach wolnorynkowych. Będzie to zapobiegać przenoszeniu dochodów między przedsiębiorstwami powiązаныmi w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo jednego państwa uczestniczy pośrednio lub bezpośrednio w kapitale drugiego państwa albo gdy te same osoby uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa jednego i drugiego kraju (art. 9).
5. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w drugim państwie mogą być opodatkowane w tym drugim państwie (art. 13).
6. Zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych lub kontenerów eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo z przeniesienia własności mienia ruchomego

stosowanego przy eksploatacji takich statków morskich lub powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę (art. 13).

Konwencja przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu Umawiających się Państwach, z tym że w państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek podatkowych w danym państwie. Dotyczy to dywidend, odsetek i należności licencyjnych.

Zgodnie ze standardami międzynarodowymi, Konwencja zawiera zasady opodatkowania dochodów osób wykonujących wolny zawód, dochody z pracy najemnej, dochody artystów i sportowców oraz rent i emerytur.

Konwencja zawiera klauzulę narodową, tzn. równego traktowania, stanowiącą, że obywatele jednego państwa nie będą poddani w drugim państwie opodatkowaniu jak i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele drugiego państwa (art. 24).

Innym ważnym zapisem jest art. 26 dotyczący procedury wzajemnego porozumiewania się w przypadku sporów podatkowych lub w sprawach stosowania i interpretacji Konwencji.

Konwencja zapewnia również wymianę informacji podatkowych, która jest głównym instrumentem zapobiegającym uchylaniu się od opodatkowania (art. 27).

Konwencja została sporządzona na czas nieokreślony. Każde państwo może ją wypowiedzieć na 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie 5 lat od daty jej

wejścia w życie i wówczas przestanie obowiązywać od pierwszego dnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Główne skutki zostały omówione w pkt I. Konwencja nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa ani nie powoduje konieczności zmian w obowiązującym ustawodawstwie.

Konwencja jest adresowana do organów państwa jak i do podmiotów prywatnych. Do jej wykonywania nie są potrzebne specjalne środki prawa krajowego. Przepisy w niej zawarte ustalają jasne i precyzyjne zasady unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja Konwencji zapewni jej miejsce w systemie prawa polskiego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

IV. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Tekst Konwencji został uzgodniony z zainteresowanymi resortami. Konwencja podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ wypełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Artykuły 10, 11 i 12 Konwencji określają stawki podatkowe. Stanowi to, zgodnie z art. 217 Konstytucji, dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

1. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Libanem oraz do organów polskiej

administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-libańskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

2. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne i umowy międzynarodowe są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.).

3. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie powoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym, ponieważ postanowienia Konwencji nie odbiegają od obowiązującego ustawodawstwa. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/892/2003/DPE-ms

Warszawa, 19.03. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów:

- 1) ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.,
 - 2) uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonymi projektami: ustawy i uchwały (pismo nr RM-10-33-03, RM-i 11-59-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej ustawy oraz projektowanej uchwały jest ratyfikacja Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r., to jest umowy regulującej dwustronne stosunki podatkowe między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libanu przy wykorzystaniu Modelowej Konwencji Podatkowej.
- II. Co do zasady, pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej regułą stanowi opieranie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania o wzor zawarty w Modelowej

Konwencji Podatkowej OECD. Praktykę tę oficjalnie potwierdza Komisja Europejska w odpowiedzi z 26 października 1998 roku na pisemne pytanie nr E-3228/98 deputowanej do Parlamentu Europejskiego Karin Riis-Jørgensen (Dz. Urz. WE C 207, 21.07.1999). Ponadto, w wąskim zakresie, wzajemne stosunki pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej dotyczące unikania podwójnego opodatkowania regulują: Dyrektywa Rady 90/435/EWG z 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku jednostek dominujących i jednostek zależnych w różnych państwach członkowskich (Dz. Urz. WE nr L 16, z 18.01.97) oraz Konwencja 90/436/EWG z 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminacji podwójnego opodatkowania w związku z zestrojeniem zysków w przedsiębiorstwach stowarzyszonych (Dz. Urz. WE L 225 z 20.08.90).

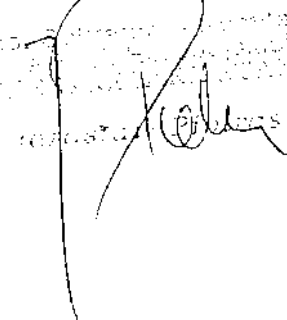
III. Jednakże ww. akty wspólnotowe nie dotyczą materii będącej przedmiotem Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.

IV. W konkluzji stwierdzam, że projekty:

1) ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.,

2) uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Bejrucie dnia 26 lipca 1999 r.,
nie są objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Grzegorz Kołodko
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Grzegorz Kołodko
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

KONWENCJA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

REPUBLIKĄ LIBAŃSKĄ

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i
od majątku,**

**Rzeczpospolita Polska i Republika Libańska, pragnąc popierać i
wzmacniać obustronną współpracę gospodarczą przez zawarcie
Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i
zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków
od dochodu i od majątku,**

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego organów lokalnych lub administracyjnych jednostek terytorialnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub od części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od uposażeń i innych podobnych wynagrodzeń, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:

- a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych, (zwane dalej "podatkiem polskim");
- b) w przypadku Libanu:
 - i) podatek od zysków z działalności przemysłowej, handlowej i nie-handlowej;
 - ii) podatek od uposażeń, płac, rent i emerytur;
 - iii) podatek od dochodu z majątku ruchomego;
 - iv) podatek od mienia budowlanego (zwane dalej "podatkiem libańskim")

4. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie także do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą wprowadzone dodatkowo lub w miejsce istniejących

podatków, o których mowa w ustępie 3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych, w rozsądnym terminie po dokonaniu takich zmian.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Liban;
- b) określenie "Polska" użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej morzem terytorialnym, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- c) określenie "Liban" oznacza terytorium Republiki Libańskiej, w tym morze terytorialne, jak również wyłączną strefę ekonomiczną, nad którymi Liban sprawuje zwierzchnictwo, suwerenne prawa i jurysdykcję zgodnie z jego prawem wewnętrznym i prawem międzynarodowym w zakresie badania i eksploatacji zasobów naturalnych, biologicznych i mineralnych istniejących w obszarze morskim, dnie morskim i podglebiu tych wód;
- d) określenie "podatek" oznacza, w zależności od kontekstu, podatek polski lub podatek libański;
- e) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób prawnie utworzone w każdym z Umawiających się Państw;
- f) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa"

oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie "obywatel" oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową i stowarzyszenie, której status prawny wynika z obowiązującego w Umawiającym się Państwie ustawodawstwa;

i) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym, koleją lub pojazdem transportu drogowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy taki transport jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

j) określenie "właściwy organ" oznacza:

i) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,

ii) w przypadku Libanu - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku tam położonego.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,

- e) warsztat oraz
- f) farmę lub każdą plantację, oraz
- g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie "zakład" obejmuje ponadto:

- a) Plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo działalność nadzorczą związaną z tymi pracami, lecz tylko wtedy, jeżeli taki plac, prace lub działalność trwają przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
- b) Świadczenie usług, włączając usługi konsultingowe świadczone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa poprzez swoich pracowników lub inny personel zatrudniony w tym celu w drugim Umawiającym się Państwie, pod warunkiem, że taka działalność związana z takim samym lub podobnym projektem trwa dłużej niż 9 miesięcy w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania pomieszczeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) sprzedaży dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wystawianych w ramach doraźnych targów lub wystaw, dokonywanej po zamknięciu takich targów lub wystaw;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- g) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do f), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela do którego ma zastosowanie ustęp 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to stale wykonuje, wówczas przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, że spółka ubezpieczeniowa Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem spółki reasekuracyjnej, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ona składki na terytorium tego Państwa lub ubezpiecza od ryzyka na jego obszarze za pośrednictwem osoby innej niż agent posiadający status niezależny, do którego ma zastosowanie ustęp 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

8. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadamy tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, barki, statki powietrzne, kolej oraz pojazdy transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3, stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym

Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Takie odliczenia będą ustalane zgodnie z prawem wewnętrznym.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi być jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. W rozumieniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się różne dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski, pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, barek, statków powietrznych, kolei i pojazdów transportu drogowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugowego znajduje się na pokładzie statku morskiego lub barki, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub barki, a jeżeli statek morski nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1, stosuje się do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w każdym z tych przypadków, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to wszelkie zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich faktycznym (uprawnionym) właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 5 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub prawa do pobierania korzyści, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może, ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków

spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków spółki, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich faktycznym (uprawnionym) właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie będą zwolnione od opodatkowania w tym Państwie jeżeli są one uzyskane i należą rzeczywiście do Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, jego organu lokalnego, jego administracyjnej jednostki terytorialnej lub jakiegokolwiek agencji, jednostki bankowej lub instytucji tego Rządu, organu lokalnego lub administracyjnej jednostki terytorialnej albo jeżeli wierzytelności osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są gwarantowane, ubezpieczone, bądź bezpośrednio lub pośrednio całkowicie sfinansowane przez instytucję finansową kontrolowaną przez Rząd drugiego Umawiającego się Państwa.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym

powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest to Państwo, jego organ lokalny, jednostka terytorialna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a faktycznym (uprawnionym) właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem wierzytelności, z tytułu której wypłacane są odsetki było nielegalne uzyskanie korzyści, płynących z tego artykułu, w drodze takiego stworzenia lub przeniesienia.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest faktycznym (uprawnionym) właścicielem tych należności, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania jakiegokolwiek dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin i taśmami dla transmisji radiowych i telewizyjnych, publicznych transmisji przez satelitę, kabel, światłowody lub podobną technologię oraz patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za używanie lub prawo używania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego organ lokalny, administracyjna jednostka terytorialna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a faktycznym (uprawnionym) właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i faktyczny (uprawniony)

właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem praw, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne lub nielegalne uzyskanie korzyści płynące z tego artykułu w drodze takiego stworzenia lub przeniesienia.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym taki majątek jest położony.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności statków morskich, barek, statków powietrznych, pojazdów transportu kolejowego i drogowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3, podlegają opodatkowaniu tylko w tym

Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, za wyjątkiem kiedy taki dochód może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie w następujących okolicznościach:
 - a) jeżeli osoba posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę w celu wykonywania jej działalności; lub
 - b) jeżeli osoba jest obecna w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek 12-miesięcznym okresie, rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym.

W przypadkach wymienionych w punktach a) lub b), dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, lecz tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce lub jest osiągany z jej działalności wykonywanej w okresie, w którym osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie była obecna w tym drugim Państwie

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest wykonywana w drugim

Umawiającym się Państwie, to wypłacane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek 12-miesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki, statku powietrznego, pojazdu transportu kolejowego i drogowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, może być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW ORGANÓW SPÓŁKI

Honoraria i inne podobne świadczenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z

tytułu działalności artystycznej, na przykład, artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, będzie opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód osiągany z działalności określonej w ustępie 1, w ramach zawartej umowy o wymianie kulturalnej lub sportowej przez Rządy Umawiających się Państw, prowadzonej w innym celu niż zysk, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym taka działalność jest wykonywana.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY I RENTY

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane na mocy ustawodawstwa o państwowym systemie ubezpieczeń socjalnych Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego organ lokalny lub jego jednostkę terytorialną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego organu lub jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie, podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

- i. jest obywatelem tego Państwa, lub
- ii. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego organ lokalny lub administracyjną jednostkę terytorialną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego organu lub jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniami usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego organu lokalnego lub administracyjnej jednostki terytorialnej.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, która przebywa czasowo w drugim w Umawiającym się Państwie jako student lub praktykant w celu szkolenia technicznego, zawodowego lub handlowego, nie będzie opodatkowana w tym drugim w Umawiającym się Państwie od sum przekazanych z zagranicy na potrzeby jego utrzymania, nauki, odbywania praktyki lub jako stypendium na kontynuowanie jego nauki przez okres 7 lat.

2. Wynagrodzenie wypłacane studentowi lub praktykantowi, w zależności od konkretnej sytuacji, za świadczone usługi w drugim Państwie, nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie przez okres 2 lat, o ile takie usługi są związane z jego nauką, utrzymaniem lub odbywanymi praktykami.

ARTYKUŁ 21

NAUCZYCIELE, PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWI

1. Osoba fizyczna, która ma lub miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa na zaproszenie jakiegokolwiek uniwersytetu, szkoły wyższej, szkoły lub innej niedochodowej placówki oświatowej uznanej przez Rząd tego drugiego Umawiającego się Państwa i która przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwóch lat od daty jej pierwszego przyjazdu do tego drugiego Umawiającego się Państwa, wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych bądź obu celach równocześnie w takiej placówce naukowej, będzie zwolniona od opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie w zakresie uposażenia otrzymywanego za takie nauczanie lub za prace badawcze.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu, nie mają zastosowania do dochodu z udziału w pracach badawczych, jeżeli takie prace badawcze są prowadzone nie w interesie publicznym lecz dla prywatnych korzyści określonej osoby lub osób.

ARTYKUŁ 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jednakże każdy taki dochód, uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ze źródeł usytuowanych w drugim Umawiającym się Państwie, może być również opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu innego niż dochód z własności nieruchomości, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawo lub

majątek w związku z którym wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 23

OPODATKOWANIE MAJĄTKU

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, ustęp 2, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym ten zakład lub stała placówka jest położona.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, barki, statki powietrzne, pojazdy transportu kolejowego lub drogowego, eksploatowane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich środków transportu, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 24

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:
 - a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Libanie, to Polska z zastrzeżeniem postanowień pod literą b), zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania. Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, zastosować stawkę jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był wyłączony spod opodatkowania.
 - b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Libanie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Libanie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia i który odnosi się do dochodu, uzyskanego w Libanie.
2. W przypadku Libanu, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:
 - a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Libanie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to Liban z zastrzeżeniem postanowień pod literą b), zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania. Liban może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, zastosować stawkę jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był wyłączony spod opodatkowania.
 - b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Libanie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Polsce, to Liban zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce. Takie odliczenie nie może

jednak przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia i który odnosi się do dochodu, uzyskanego w Polsce.

ARTYKUŁ 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie ma również zastosowanie, bez względu na postanowienia artykułu 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające żadnego obywatelstwa, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie mogą być poddani w żadnym Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego Państwa.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie tego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania pieniężne przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

ARTYKUŁ 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedstawiona w ciągu dwóch lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą Konwencją. Wszelkie porozumienie będzie zrealizowane bez względu na terminy zawite, przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji.

Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zaistnieje potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z właściwych organów Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, jakie są konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją, a w szczególności w celu zapobiegania oszustwom lub uchylaniu się od takich podatków. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom lub władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustaleniem, poborem albo egzekucją lub ściąganiem w zakresie podatków, których dotyczy Konwencja lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatków objętych Konwencją. Wyżej wymienione osoby lub organy będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe organy Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej

praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

ARTYKUŁ 28

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 29

WEJŚCIE W ŻYCIE

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w 30 dni po dacie ostatniej noty wskazującej na to, że obydwa Państwa wypełniły wszystkie przewidziane w ustawodawstwach wewnętrznych każdego z tych Państw procedury, wymagane dla jej wejścia w życie.

Niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 30

WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy na czas nieokreślony.
2. Każde z Umawiających się Państw może przekazać w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu w dniu lub przed dniem 30 czerwca każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim wypadku, Konwencja przestanie obowiązywać:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dnia 199... roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski będzie rozstrzygający.

**W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**W imieniu
Republiki Libańskiej**

CONVENTION

BETWEEN

THE REPUBLIC OF POLAND

And

THE LEBANESE REPUBLIC

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Poland and the Lebanese Republic, desiring to promote and strengthen their economic co-operation by concluding a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities or its administrative-territorial units, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on salaries and other similar remuneration as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Poland:
 - (i) the personal income tax, and
 - (ii) the corporate income tax;
(hereinafter referred to as " Polish tax");

b) in the case of Lebanon:

- (i) the tax on the profits of industrial, commercial and non commercial professions;
 - (ii) the tax on salaries, wages and pensions;
 - (iii) the tax on income derived from movable capital;
 - (iv) the tax on built property;
- (hereinafter referred to as "Lebanese tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes referred to in paragraph 3. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland and Lebanon, as the context requires;
 - b) the term "Poland" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of Poland and in accordance with international law, Poland may exercise its sovereign rights over the sea-bed, its subsoil and their natural resources;
 - c) the term "Lebanon" means the territory of the Lebanese Republic including its territorial sea as well as the exclusive economic zone over which Lebanon exercises sovereignty, sovereign rights and jurisdiction in accordance with its internal law and with the international law, concerning

the exploration and the exploitation of the natural, biological and mineral resources existing in the sea waters, sea-bed and subsoil of these waters;

d) the term "tax" means Polish tax or Lebanese tax as the context requires;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons legally set up in either of the Contracting States;

f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "national" means all individuals possessing the nationality of a Contracting State and all legal persons, partnership and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft, railway or road vehicles operated by an enterprise which has its place of management in a Contracting State, except when such transport is operated solely between places situated in the other Contracting State;

j) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) in the case Lebanon, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of this Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the

meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

ARTICLE 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a farm or any plantation; and
- g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

- a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a continuous period of more than twelve months,
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged for such purposes in the other Contracting State, provided that such activities continue for the same project or a connected project for a period or periods aggregating more than nine months within any twelve months period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the sale of goods or merchandise belonging to the enterprise displayed in the frame of an occasional temporary fair or exhibition after the closing of the said fair or exhibition;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of the activities mentioned in sub-paragraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the provisions of this Article, an insurance company, except for reinsurance, of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums on the territory of the other State or it insures risks situated therein through a person, other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft and road transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. Such deductions shall be determined in accordance with domestic law.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits from the operation of ships, boats, aircraft, railway and road vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boats is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boats is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the effective (beneficial) owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the effective (beneficial) owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which

the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the effective (beneficial) owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and effectively (beneficially) owned by the Government of the other Contracting State, a local authority or an administrative-territorial unit thereof or any agency or bank unit or institution of that Government, a local authority or an administrative-territorial unit or if the debt-claims of a resident of the other Contracting State are warranted, insured or directly or indirectly financed by the financial institution wholly owned by the Government of the other Contracting State.
4. The term " interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the effective (beneficial) owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority, an administrative-territorial unit or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the effective (beneficial) owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the effective (beneficial) owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or a assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to illegally take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the effective (beneficial) owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematography films and films or tapes for radio or television broadcasting, transmission to the public by satellite, cable, optic fiber or similar technology, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use or for the right to use of any industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the effective (beneficial) owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority, an administrative-territorial unit, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent

establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the effective (beneficial) owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the effective (beneficial) owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or a assignment of the rights in respect of which the interest is paid to illegally take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent

establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, boats, aircraft, railway and road vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such means of transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purposes of performing his activities; or
- b) if he is present in the other Contracting State for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the calendar year concerned.

In the cases referred to in sub-paragraph a) or b) the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to the fixed base or is derived from the activities performed in the period in which the resident was present in the other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the

independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is exercised in the other Contracting State, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months commencing or ending in the calendar year concerned; and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft, railway and road vehicle operated in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

ARTISTS AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artist, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived from the activities referred to in paragraph 1 within the framework of cultural or sports exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit, shall be exempted from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

ARTICLE 18

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article pensions and other similar payments made under the public social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof, or an administrative-territorial unit thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority or unit shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof or an administrative-territorial unit thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority or unit shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority or an administrative-territorial unit thereof.

ARTICLE 20

STUDENTS AND TRAINEES

1. A resident of a Contracting State who is temporary present in the other Contracting State as a student or a trainee who receives a technical, professional or business training shall not be taxed in the other Contracting State for remittances from abroad for the purpose of his maintenance, educational training or as a scholarship to continue his education for a period of 7 years.

2. Remuneration paid to the student or trainee, as the case may be, for services rendered in the other State shall not be taxed in that other State for a period of 2 years, provided that such services are connected with his education maintenance or training.

ARTICLE 21

TEACHERS, PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any university, college, school or other similar non-profitable educational institution which is recognized by the Government of the other Contracting State, is present in that other Contracting State for a period not exceeding two years from the date of his first arrival in that other Contracting State, solely for

the purpose of teaching or research or both, at such educational institution shall be exempt from tax in that other Contracting State on his remuneration for teaching or research.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but for the private benefit of a specific person or persons.

ARTICLE 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. However, any such income derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State may also be taxed in the other State.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 23

TAXATION OF CAPITAL

1. Capital represented by immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
3. Capital represented by ships, boats, aircraft, railway and road vehicles operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic, and movable property pertaining to the operation of such means of transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 24

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Poland, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) Where a resident of Poland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Lebanon, Poland shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax. Poland may in calculating the

amount of tax on the remaining income or capital of such resident apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income had not been so exempted.

b) Where a resident of Poland derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 and 12, may be taxed in Lebanon, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Lebanon. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Lebanon.

2. In the case of Lebanon, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Lebanon derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Poland, Lebanon shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax. Lebanon may in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income had not been so exempted.

b) Where a resident of Lebanon derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 and 12, may be taxed in Poland, Lebanon shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Poland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Poland.

ARTICLE 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same

conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

ARTICLE 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within 2 years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together

for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, especially in order to prevent fraud or evasion in respect of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

ARTICLE 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 29

ENTRY INTO FORCE

This Convention shall be ratified and shall enter into force on the 30th day after the date of the last notification indicating that both States have complied with the domestic legal procedures required in each State for its entry into force. The Convention shall apply:

- a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income and taxes on capital to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

ARTICLE 30

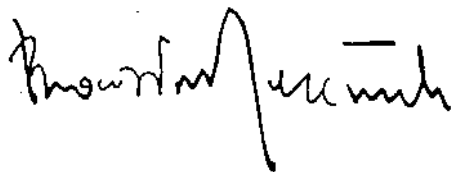
TERMINATION

1. This Convention shall remain in force indefinitely.
2. Either of the Contracting States may give to the other Contracting State through diplomatic channels, written notice of termination on or before the thirtieth day of June in any calendar year from the fifth year following that in which the Convention enters into force. In such event, this Convention shall cease to have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given;
 - b) in respect of other taxes on income and taxes on capital to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective authorities, have signed this Convention have.

DONE in duplicate at Beirut... on 26 July, 1999, in the Polish, Arabic and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE REPUBLIC OF POLAND

FOR THE LEBANESE REPUBLIC

